

SPORTS

2 1 3

ADY TÉR 2.

Ugye ismerősnek tűnik a cím, kedves sportolni vágyó hölgyek és urak? Igen, jól emlékeznek. Ez a JATE sportcentrumának a címe, amely autóbusszal és villamossal egyaránt kitűnően megközelíthető. Köznyelven *csak* *Ady téri pályának* nevezik. És hogy miért írok róla? Egy szubjektív élmény adta hozzá az ihletet.

Egy verőfényes őszi délután éppen kint tartózkodtam az Ady téren néhány barátommal, mikor megjelent kb. 15 leányzó tornadressesben, tanárnőjük társaságában. Nem volt nehéz kitalálni, hogy testnevelés órára jöttek. Az óra bemelegítő része néhány kör futással kezdődött. Mi elgyönyörködöttünk a futás ritmusában hullámzó női testek csodálatos látványában, majd egy-két kör után azt vettük észre, hogy a lányok már csak cammognak, vándorognak, a fenekük szinte a földre húzta őket. Így jobban megnézve már nem is olyan szépek. Legtöbbjükön volt egy kis fölös zsírpárna, laza combok, vastag derekak tüntek elő.

De a fiúk sem edzettek. Őket is kifulladásra néhány kör futás, és általános erőnlétük sem tekinthető spártainak. (A kivételként elnézést kérek!) A negatív élmények indítottak arra az elhatározásra, hogy felmérjem, megfelel-e a JATE sportcentruma azoknak az elvárásoknak, amelyek egy átlagos egyetemi hallgató jogosan támaszthat vele szemben?

Lépünk be az Ady térre! A bejáratnál balra a portásfülkét találjuk, ahol be kell mutatni a diákigazolványunkat, ha azt akarjuk, hogy tovább mehessünk a sportolási gyönyöreikhez vezető úton. Egyébként az helyes intézkedés, mert így próbálják meg kiszűrni az idegen elemeket, akik nem jogosultak a pálya használatára. (De ha olyan barátoddal, vagy barátoddal akarsz bemenni, aki nem JATE-s, az egyáltalán nem szigorú cerberusok beengedik őt is.)

Az öltöző vagy nyíva van, vagy kiünyitják. Neked, tehát probléma még itt nincs. Az első nehézség ott kezdődik, ha odakint rossz idő van, és te, mondjuk, pingpongozni szeretnél. A pingpongot (asztalitenisz) tudvalevőleg teremben játsszák, így van ez az Ady téren is. A terembe pedig elég körülményes bejutni. A sporttelepen két tornaterem van. Az egyik az úgynevezett oszlopos, a másik a BTK-é. Mindkettő elvileg reggel 8-tól, este 20 óráig nyitva van.

De: délelőtti testnevelési órákat tartanak bennük, — akkor csak a tanár engedélyével lehet idegennek ott tartózkodni — délután pedig a különböző szervezett foglalkozások miatt nem lehet egyszerűen halandónak bejutni a termekbe. Ízelítőnek csak néhányat sorolok fel ezek közül: asztalitenisz, karateedzés, aerobik, különféle szakszervezeti sportrendezvények stb.

A sportolás eme fedett szent helyére általában csak 12-13 vagy 13-14 óra között lehet bemerészkedni, akkor van szünet az egyébként non-stop foglalkozásokon. De a nem szervezetenként sportolni vágyó ifjú ember ebédel ilyenkor, ahelyett, hogy éhezve bár, mozogva valamit. Péntek délután és szombati napon vannak olyan időpontok, amikor a tornatermek szabadok. Csak saj-

nos ezeknek a fránya szervezetenként sportolni vágyóknak éppen ilyenkor van hazamehetnéjük, és a legtöbben inkább rázatják magukat a vonaton, ahelyett, hogy Szegeden maradnának, amikor végre üresek a tornatermek!

De se baj, ha nincs terem sportoljunk a szabadban, friss levegő! Így edzünk, hahó! Lehet itt választani! Kézilabdázhatunk, röplabdázhatunk, kosárlabdázhatunk, tollasozhatunk, kispályás futballban mérhetjük össze erőnket, ha vagyunk annyian, hogy alkossunk egy csapatot. Sporteszközt adnak diákigazolvány ellenében a portán. Csak kispályás labdarúgás előtt nem árt az illetékesekkel összeegyeztetni az időpontot, melyik napon, mikortól meddig akarunk játszani, hogy szabad pályát biztosítsanak, természetesen előkészítve. Ellenkező esetben lehet hogy hiába jövünk ki, lefoglalt területet találunk. Ad hoc jellegű megmozdulásoknak itt nincs jövője.

Tenisz. Im... a tenisz az urak sportja. Legalábbis a pálya vezetői szerint. Ugyanis teniszütőt még diákigazolvány ellenében sem adnak ki, azoknak, akik nem testnevelés óra keretében kérik ezt. Aki játszani akar, vegyen ütőt magának. A kereskedelem — már amikor kapni lehet — 500 Ft-ért osztogatja a legszilidabbat. A mai ösztöndíjak mellett ez bagatell összeg. Azután lehet még futni korlátlan mennyiségben, a nyitvatartási idő bármely órájában. Egészséges, nem kell hozzá felszerelés és társaság sem.

Végül meg kell említeni az Ady téri szolgáltatások közül a kondicionáló termet. Lehet benne súlyozni, húzózkodni, tolózkodni, hasizmot erősíteni. Egyebet nem, mert nincsenek hozzá eszközök. Azaz van néhány eszköz még bent az Oszlopos tornateremben: egy marokkeresítő, egy mellizom, és egy lábizom fejlesztő. Ez utóbbi kettő használhatatlan, de mint fentebb kifejtettem, a tornaterembe elég körülményes egy autoidakta módon sportoló hallgatónak bejutni, így ha jók volnának a szerek akkor se érnének sokat. Egyébként a kondicionáló terem a közelmúltban „kényelmi eszközzel” gyarapodott. Felszerelték 4 új radiót, ami működik is! Ez egyrészt jó, mert így télen nem fagy oda a kezünk a vasrudakhoz, másrészt rossz, mert enyhébb időben sem lehet elzárni őket, és csakhamar száunához hasonlít a levegőtlen terem. Most, hogy így kisportoltuk magunkat — kiki választott a lehetőségek közül — mossuk le magunkról a verítéket. Meleg vízzel? Na ne röhögtessük magunkat! Új zuhanyzó már van, ne kívánjuk, hogy a kazánt is idejében helyezték üzembe. Ha melegvizet akarunk, el kell futni a BTK tornaterme melletti zuhanyzóba, ott van. És ha ezek után voltál olyan balga, hogy a bejáratnál ajtónál levő öltözőben hagytad a ruháid, fuss vissza gatyában!

Epilógus: Az elmondottak ellenére erős meggyőződéssel vallom hogy aki heti 2x2 órát részán a sportolásra az Ady téren, esetleg nem azt csinálja amit akar, nem ott csinálja ahol akarja, de mozogni tud, és ez a fő!

CSEH LAJOS

A Isóvárosi focipályája. A kisrác leállít. Egy kis idő adódik a beszélgetésre, a csahesegesen mutat a pálya oldalán a kapu mögött hullik.

Kicsi

Egy pöttömnyi gyerek elsőre hatalmas pótló ló a tizenhatosról, ahogy mondani szokás: lepókhálózta a kaptaknak a nézők. A kisfiú ismét. Mindenki figyel, ugyan megrémül-e? Ez már a ugyanúgy végzi el a pontszurkolói ösztön diktálta kikapcsolást. „Ez egy focizeni”

— mondja valaki. A negyedik lövésnél egy arasznyit téved a labda, a két lécsalálkozásáról a kapu mögött hullik.

A kis zseni áll, csipőre tett kézzel, egy nála nagyobb, erősebb fiú lohol a labdáért, futva hozza vissza és állítja le oda, ahova kell. Az egyik idősebb szurkoló imígyen: „Olyan, mint az apja, a Kicsi!” Azaz Kocsis Lajos.

Szóval, nincsenek is olyan távol egymástól a generációk. Csodálatos kép! Méltó az olimpia szelleméhez!

(di)

Olimpia

Minden bizonnyal legtöbb olvasónk jól tudja — ha már koránál fogva nem is emlékezhet rá —, hogy hajdanán az olimpiai játékokon művészeti versenyekben is indulhattak „sportolók”. Ebben a számban sporttárgyi műveket ítélt meg a zsűri, a nemzetközileg és éremversenyben az itt kiérdemelt aranyérem egyenrangú volt mondjuk egy nehézsúlyú ökölvívó világbajnokságával, ha nem is került olyan súlyos pofonokba. Nos, mindezt csak azért elsősorban a sár domináns dombom el, mert ezt a Ezzel dobálják ugyanis —

szép haqumánut — úgy látszik — föléleszteni igyekszik a magyar sportsajtó. Olvasva-hallva az 1984-es olimpiáról szóló rémképeket egy hatalmas perspektívákat átfigó, mozgalmas, monumentális festményt látok, melyet bátran indítanék egy esetleges olimpiai művészeti versenyen.

Ezen a hatalmas tablón Nos, mindezt csak azért elsősorban a sár domináns dombom el, mert ezt a Ezzel dobálják ugyanis —

előre! — a nyári olimpiát. A piktúra középpontjában egy LAOOCOn szobor, amint az imperializmus kikapója reatekeredik az agg olimpiai eszmé. A háttérben a fojtó smog quapiában prostitúáltak járják dévaj tancukat összefonódva a los Angelesi alvilág Charonjával. kiket marionett-figuraként néhány hájas magánzó ránkát a felvilágból. Dolláros, dollársár, dollár-vér és halál... Csodálatos kép! Méltó az olimpia szelleméhez!

-tus

Üdvöz légy, tornaterem!

Két évtized után — megvalósulás előtt

Meglehet, az égiek hallgatták meg a Tanárképző Főiskola vezetőinek fohászait, ennek köszönhető, hogy hosszú-hosszú várakozás, vágyakozás után végre elérhető közelségbe került az intézmény számára égetően szükséges tornacsarnok felépítése. Joggal gondolhatunk arra, hogy „odafönn” kövörültek meg a főiskola szükségstornatermekben, sőt tornaszobákban „nevelődő” leendő testnevelő tanárain és más szakos pedagógusain. Közönséges halandó ugyanis nemigen értheti, miért kellett elteltie csaknem 20 évnek ahhoz, hogy a megvalósulás közelségéről beszélhessünk.

Lapunk évek óta tudósított a szükséges tornateremmel kapcsolatos tervekéről, törekvésekről, melyek egyike sem jutott a megvalósulás közelébe. „Mostoha-geverke” volt a Művelődési Minisztériumnak a szegedi főiskola: míg máshol a legkülönbözőbb létesítmények készültek el — talán nem is annyira szükséghelyzetben —, Szegeden semmi.

A Tanárképző Főiskola új vezetése, mintha más módszerrel látott volna munkához. Mint azt a minisztériumban a témát ismerő illetékesek — dr. Cseresznyés László közszafász és Gombos György főmérnök — elmondták, a korábbi vezetők csupán benyújtották az igényt és vártak a megvalósulásra. Olyan helyzetben azonban, amikor a szükséges és betervezett építkezések 30%-a (!) a beruházások visszafogása miatt elmarad, várni — nem elég. Állandó utánajárásra, a gondok hangoztatására van szükség: magyarul ütni kell a vasat. Így az a csoda is megtörténhet, hogy egy építkezés tervén felül létrejön. A főiskola tornaterme ugyanis nem szerepelt (!) a VI. ötéves tervben, csak az ismételt „könyörgések” hatására került be (miközben — mint írjuk — 30% elmaradt), s azután, hogy a művelődési miniszter és munkatársai személyesen is meggyőződtek arról, milyen lehetetlen körülmények uralkodnak Szegeden (nem mintha a cserélődő oktatási, majd művelődési miniszterek nem látták volna ugyanezt — no, de ez más kérdés).

Nem akarjuk az olvasót a megvalósulás részleteivel untatni. Csupán némi okulásul írjuk le mindezt. Könnyű ugyanis meg nem valósult — többnyire nagyvonalú és szükséges — vágyaknál a fúhatóságokra mutogatni, azok meg nem ér-

tésére hivatkozni. Sokszor vagy csak nagyon későn épül föl egy kollégium, oktatási épület stb. Hosszú évek óta szó volt a három legnagyobb szegedi felsőoktatási intézmény (JATE, SZOTE, JGYTF) közösen építendő sportcsarnokról, vagy kollégiumáról, menzájáról. S ezek az elképzelések mindannyiszor megbuktak valamely vezetőség — sokszor csak hiúságból fakadó — függetlenségi törekvésein. Hogy egy — már rég felépült — közös sportcsarnok mennyit lendített volna Szeged rézota haladó egyetemi sportéletén, azon szinte kár is meddélgni. Talán ennek a SZOTE és a JATE oldalára háruló következményeit se taglaljuk, hisz, e két egyetem szinte biztos, hogy ebben az évtizedben még csak nem is beszélhet tornateremről (hacsak a gazdasági helyzet nem javul ugrásszerűen — a jelek azonban nem erre utalnak).

MILYEN IS LESZ?

Szóljunk kicsit részletesebben a főiskola tervezett tornacsarnokról. Az építés során a Délép terveit és technológiáját használják föl, melyeket a felsővárosi Lila Iskola építésénél már alkalmazott a vállalat (ez jelenleg csökkenti a költségeket). Hogy a kivitelező is a Délép lesz-e, az a tavaszi versenytárgyalásokon dől el.

A csarnok a Topolya sori sporttelepen épül, részint a mostani öltözők helyén. Kiseb problémát az okoz, hogy a szükséges terület egy kis hányada a MÁV-é és a városi tanácsé. Ennek megvásárlásáról komoly tárgyalások folynak.

A játéktér mérete 48x24 m, ami nemzetközi méretű kézilabda-pályának felel meg. Keresztben, — két függőnnyel — három, kosárlabda-pálya méretű részre osztható, ami azt jelenti, hogy egyszerre három óra, vagy edzés is folyhat a teremben.

Mindezekhez közvetlenül csatlakozik egy 24x19 m-es kiszolgáló rész. Ennek földszintjén zuhanyozók, mosdók, öltözők, szertárak, emeletén tanszéki helyiségek kapnak helyet. Ide költözik tehát a Hámán Kató utcai épületéből a testnevelési tanszék is.

Az épület költséges, 1983-as árákkal számolva 37 millió forint. Ez a szakértők szerint az építkezés befejezéséig 50 millióra nőhet.

1984-ben az előkészítő munka folyhat, s '85 tavaszán kezdődhet az építkezés. Az átadás várható időpontja: 1986. szeptember. (Hozzátehetjük — ez szintén szakértők véleménye — az előkészítettség a meglevő tervek, s az előregyártható elemek miatt olyan fokú is lehetne, hogy akár már '85 őszére elkészülhetne az épület. Ebben azonban — a avakorlatot ismerve — nemigen bízhatunk. Bizonyára mindenkéi boldog lesz, ha 1986 szeptemberében felavathatja új létesítményét a Tanárképző Főiskola.)

helyi — sokszor látszólagos! — érdekelletétek, meg nem értétek sokkal inkább okai lehetnek” annak, hogy nem.

BALOGH TAMÁS

Győzelem

A képen látható JATE-csapat győzött a teremlabdarúgó tornán, melyet a múlt év végén rendeztek a Délép és JATE focistáinak.

A torna után baráti találkozóztunk a JATE KISZ-kozon vetek részt a két csapatkára köszöni meg a rendelték munkáját. (Fotó: Csó-KISZ-vezetők. Képünkön kási György)